

DLACZEGO MORZE JEST MAŁE?

Scenariusz zajęć biblioterapeutycznych dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej, na podstawie tekstu „Podróż na Wielką Górę. Bajka filozoficzna”.

Anna Machacz

CELE

- poszerzenie horyzontów myślowo-percepcyjnych uczestników, które pozwalają odkrywać świat na wielu płaszczyznach,
- wykształcenie umiejętności prezentowania własnego stanowiska i słuchania innych,
- umiejętność pracy w grupie,
- rozwijanie kreatywności i spontaniczności w myśleniu i działaniu,
- rozwijanie emocji, fantazji i wyobraźni plastycznej.

TREŚCI PRZEKAZYWANE

- rzeczy duże, małe i ich miejsce na świecie,
- szacunek do poglądów innych osób.

FORMY PRACY

- grupowa,
- indywidualna.

WARUNKI TECHNICZNE

- liczba uczestników: 20-25 osób,
- wiek uczestników: uczniowie klas I-III szkoły podstawowej,
- czas trwania: 60 minut.

METODY PRACY

- praca z tekstem,
- dyskusja,
- zabawy ruchowe i plastyczne.

MATERIAŁY I ŚRODKI TERAPEUTYCZNE

- kolorowe kredki,
- białe kartki,
- niebieska bibuła,
- niebieskie worki na śmieci,
- duża niebieska tkanina,
- markery,
- sznurki,
- stojący wieszak do zawieszania balonów.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Literatura wykorzystana do zajęć:

Anna Machacz, Rafał Mazur, „Podróż na Wielką Górę. Bajka filozoficzna”, Kraków 2019,
Zhuangzi, „Prawdziwa Księga południowego kwiatu”, Warszawa 2009.

1 Zajęcia rozpoczynamy od zabawy integracyjnej „Kąg emocij”, która ma na celu określenie samopoczucia uczestników w dniu zajęć. Dzieci stają w kole i każde z nich mówi swoje imię oraz określa swoje samopoczucie poprzez metaforyczne porównanie np. „Mam na imię Ania, czuję się dzisiaj jak radosny skowronek”.

2 Prowadzący przeprowadza krótką rozmowę na temat tego, kto z uczestników widział morze, a komu udało się zobaczyć ocean i czy dostrzegli różnice w wielkości zbiorników.

3 Prowadzący czyta fragment bajki „Podróż na Wielką Górę. Bajka filozoficzna”, rozdział „Rzeczy małe i duże”.

4 Prowadzący rozdaje uczestnikom białe kartki, kolorowe kredki i prosi o wybranie i narysowanie, którym ptakiem z bajki woleliby być, a co za tym idzie, jak wyobrażają sobie ptaka Penga lub małego dudka. Uczestnicy prezentują swoje prace, a prowadzący pyta ich, dlaczego wybrali danego ptaka. Rozmowa o tym, jakie są pozytywne i negatywne aspekty bycia małym lub wielkim stworzeniem (można, jak dudek widzieć z bliska kolory kwiatów, źdźbła traw, ale nie widzieć całej łąki. Ptak Peng natomiast widzi całą łąkę, ale nie dostrzega szczegółów). Kolejne pytanie dotyczy tego, czy uczestnikom podobało się to, że mały dudek naśmiewa się z wielkiego Ptaka Penga i uważa się za lepszego.

PODSUMOWANIE DO PIERWSZEJ CZĘŚCI

Na świecie są rzeczy małe oraz duże. Każde z nich ma odpowiednie miejsce na Ziemi. Bycie małym ma swoje zalety, jak i bycie dużym. Ważne jest, by szanować i akceptować jeden i drugi stan.

5 Prowadzący prosi uczestników, by namalowali na kartkach kroplę wody. Można też zrobić doświadczenie, w którym uczestnicy pobiorą kroplę wody pipetą i pokażą, jak jest niewielka.

6 Prowadzący prosi uczestników, by z bibuły zbudowali strumyk, a następnie z rzekę z niebieskich worków na śmieci. Prowadzący rozmawia z dziećmi na temat tego, co może być większe od rzeki. Prowadzący wraz z uczestnikami rozkładają na powierzchni całej sali niebieską tkaninę, która symbolizuje morze. Prowadzący (przy pomocy dwójki dzieci) faluje tkaniną, pod którą „plywają” dzieci. Po krótkiej zabawie ruchowej wszyscy zastanawiają się, czy jest coś jeszcze większego niż morze.

7 Prowadzący czyta fragment bajki „Podróż na Wielką Górę. Bajka filozoficzna”, rozdział „Spotkanie z rzeką”.

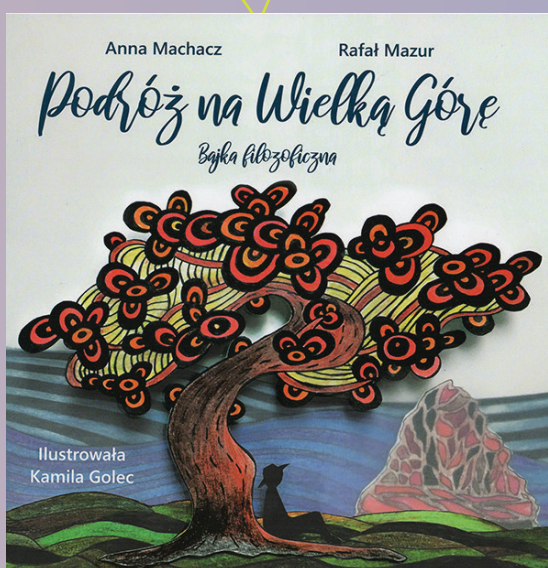
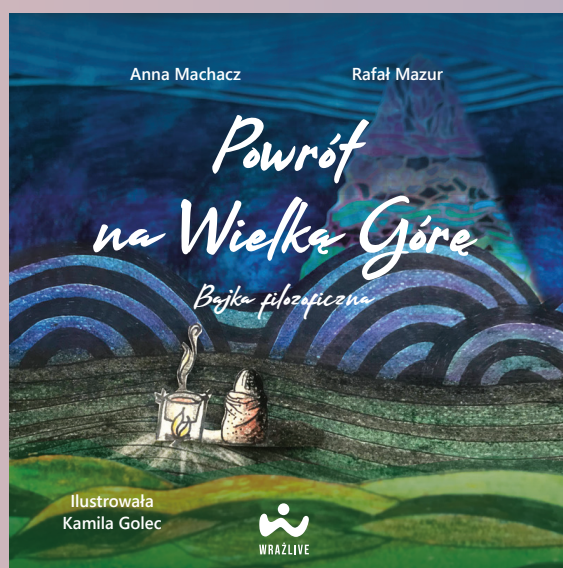
PODSUMOWANIE ZAJĘĆ

Myślenie, że to, co widzimy jest największe lub najmniejsze to błąd. Zawsze może znaleźć się coś większego lub mniejszego. Strumyk jest mniejszy od rzeki, ta od morza, a on od oceanu. Ważne, by umieć poznawać różne punkty widzenia, pamiętając, że perspektywa może być ograniczona.

EWALUACJA

Prowadzący prosi uczestników, by nadmuchali balony i namalowali na nich buźki określające ich emocje po zajęciach. Czy są zadowoleni, zmęczeni, smutni itp.? Gotowe balony powinny zostać zawieszane wspólnie, tworząc „drzewo emocji”.

Pytanie: Czy zajęcia wpłynęły na twoje postrzeganie świata i świadomość, że zawsze znajdziesz się coś większego od tego, o czym myślimy, że jest największe, albo mniejszego, od tego co człowiek uważa za najmniejsze?

Książki oraz materiały edukacyjne na wrazlive.pl